

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobce: **Svaz chovatelů českého teplokrevníka z.s.**, IČO: 601 61 370
sídlem U Hřebčince 479, Budějovické Předměstí, 397 01 Písek

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství č. j. 7855/2018-MZE-12141 ze dne 22. 2. 2018

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zemědělství č. j. 7855/2018-MZE-12141 ze dne 22. 2. 2018 a rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 27. 11. 2017, reg. č. ž. 3071/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3072/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3073/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3074/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3075/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3078/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3079/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3080/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3081/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3083/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3084/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3085/2017-17210Sý a reg. č. ž. 3437/2017-17210Sý, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra zemědělství (dále jen „ministr“), jímž byl zamítnut žalobcův rozklad a potvrzena rozhodnutí žalovaného reg. č. ž. 3071/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3072/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3073/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3074/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3075/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3078/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3079/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3080/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3081/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3083/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3084/2017-17210Sý, reg. č. ž. 3085/2017-17210Sý a reg. č. ž. 3437/2017-17210Sý, všechna ze dne 27. 11. 2017, jimiž bylo rozhodnuto o nepřiznání dotace v rámci dotačních programů 2.A (Udržování a zlepšování genetického potenciálu vyjmenovaných hospodářských zvířat) a 9.A (Speciální poradenství) obsažených v Zásadách, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotací pro rok 2017 na základě § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství.
2. Důvodem pro zamítnutí všech žádostí o dotace bylo podle odůvodnění rozhodnutí jejich podání osobou, jež nebyla za žalobce oprávněna jednat, což představovalo neodstranitelnou vadu řízení.

II. Napadené rozhodnutí

3. Ministr v napadeném rozhodnutí k žalobcovu rozkladu, podepsanému tehdejšími předsedou žalobcova předsednictva, JUDr. Ing. J. S., CSc., uvedl, že v předmětné věci bylo podáno celkem 13 žádostí o poskytnutí dotace, které byly všechny podepsány K. R., jenž u svého jména uvedl funkci místopředsedy žalobcova předsednictva. Vzhledem k existenci soudních sporů vedených mezi žalobcovými členy vznikla na straně žalovaného pochybnost o tom, kdo je členem žalobcova statutárního orgánu, a kdo je tedy oprávněn zastupovat jej při podávání žádostí o poskytnutí dotace. Za účelem odstranění těchto pochybností vyzval žalovaný 11. 10. 2017 žalobce k předložení dokladů k prokázání konkrétních osob oprávněných za žalobce jednat. Žalovanému však bylo předloženo pouze čestné prohlášení K. R., podle něž byl skutečně místopředsedou žalobcova předsednictva.
4. Ministr dále uvedl, že z žalobcových stanov vyplývá, že jeho statutárním orgánem je předsednictvo složené z devíti členů volených na čtyři roky. Jako datum vzniku funkce a členství v předsednictvu je ve spolkovém rejstříku u K. R. uvedeno datum 13. 4. 2012. Vzhledem ke čtyřletému funkčnímu období tak jeho funkce člena a místopředsedy předsednictva zanikla 13. 4. 2016, a z obsahu předložených listin nebylo možno dovodit, že by byl do těchto funkcí opětovně zvolen. V této souvislosti ministr také podotkl, že zápis členů volených orgánů spolku a osob oprávněných jednat za spolek je ve spolkovém rejstříku toliko deklaratorní a rozhodující je faktický stav trvání funkce konkrétní osoby ve voleném orgánu spolku. Ministr proto potvrdil právní názor žalovaného, že žádosti byly podány osobou, jež nebyla oprávněna za žalobce jednat.

III. Žaloba

5. Žalobce se v žalobě odvolal na princip publicity v rejstříkovém řízení, z něž vyplývá, že skutečnosti zapsané ve veřejném rejstříku jsou vůči každému účinné ode dne svého zveřejnění. Jelikož žalovaný měl k dispozici výpis ze spolkového rejstříku, v němž byl K.

R. uveden jako místopředseda žalobcova předsednictva, měl také jistotu v tom, kdo je členem žalobcova statutárního orgánu. Na tom nic nemění ani deklaratorní povaha zápisu členů statutárního orgánu ve spolkovém rejstříku. Má-li totiž někdo pochybnosti o tom, zda osoby zapsané jako členové statutárního orgánu jsou jimi v konkrétní době, nese důkazní břemeno o tom, že je zde rozpor mezi údaji uvedenými ve veřejném rejstříku a skutečností.

6. Žalobce připustil, že byl dopisem žalovaného z 11. 10. 2017 vyzván k předložení sedmi dokumentů, z nichž však nevyplývala pochybnost žalovaného o tom, zda byly žádosti o poskytnutí dotace podepsány oprávněnou osobou. Žalobce tak nevěděl, že by měl žalovanému předložit také zápis z žalobcovy konference z 29. 6. 2016, na níž byl K. R. do funkce místopředsedy předsednictva opětovně zvolen. Zamítnutím žádostí tak žalovaný porušil zásadu součinnosti správního orgánu s účastníkem řízení, a zároveň také zásadu předvídatelnosti a princip legitimního očekávání, jelikož shodná žádost byla v roce 2016 podepsána taktéž K. R. (s nímž jako s žalobcovým zástupcem žalovaný ostatně dne 2. 8. 2017 jednal), a bylo jí vyhověno.
7. Na základě toho žalobce navrhl, aby městský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a žalobcova replika

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pochybnosti o oprávnění K. R. vznikly v důsledku eskalace žalobcových vnitřních sporů a předkládání různorodých informací ze strany různých osob žalovanému: o zvolení nového předsednictva, násilném převzetí svazu, podaných trestních oznámeních, soudních sporech apod. Na výzvu z 11. 10. 2017 reagovaly obě strany sporu: K. R. vystupující jako místopředseda a JUDr. Ing. J. S., CSc. vystupující jako nový žalobcův předseda; obě strany tvrdily, že jsou jedinými osobami jednajícími v žalobcově zájmu, a napadaly jednání učiněná druhou stranou.
9. Žalovaný plně setrval na správnosti svého postupu zdůrazňuje, že žalobcovým jediným oprávněným jednatelem byl s účinností od 31. 5. 2017 JUDr. Ing. J. S., CSc., jenž nedal dodatečný souhlas s jednáním K. R. ve smyslu § 440 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Zápis z žalobcovy konference konané 29. 6. 2016 označil žalovaný za nový důkaz, neuplatněný ve správním řízení. Údajné znovuzvolení K. R. místopředsedou na této konferenci se však nijak nepromítlo do údajů ve spolkovém rejstříku, s čímž koreluje i další žalobcův postup, konkrétně série dalších konferencí s programem volby nových orgánů, z nichž až výsledky té konané 31. 5. 2017 se projevíly změnou zápisu ve spolkovém rejstříku.
10. K žalobcovu argumentu, že nemohl seznat žalovaného pochybnosti o oprávnění K. R. jednat za žalobce, žalovaný uvedl, že právě nepřehledná situace v žalobcových orgánech byla předmětem zmiňovaného jednání dne 2. 8. 2017, což je zřejmé i z pořízeného zápisu. Toto jednání ovšem následovaly další protichůdné informace, proto vydal žalovaný 11. 10. 2017 výzvu, jejímž účelem bylo zjištění skutečného stavu věci. K eskalaci sporů přitom došlo až po vydání rozhodnutí o dotaci z roku 2016, zásada předvídatelnosti práva tudíž porušena nebyla. Totéž platí o principu legitimního očekávání, neboť žalobci nebylo nikdy poskytnuto žádné konkrétní ujištění nebo stanovisko, z něhož by bylo možné vyvodit legitimní očekávání na kladné vyřízení žádosti z roku 2017. Žalovaný proto navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

11. Žalobce ve své replice k vyjádření žalovaného zopakoval, že v nynější věci je rozhodující princip publicity v rejstříkovém řízení: jestliže K. R. figuroval v aktuálním výpisu ze spolkového rejstříku jako místopředseda předsednictva s datem vzniku funkce v roce 2012, tato funkce nadále trvala, neboť ve výpisu nebyl uveden údaj o jejím skončení. Žalobce též připomněl, že jeho konference konaná v roce 2017 měla za cíl jen volbu předsedy předsednictva po odstoupivším dr. V., nikoli volbu ostatních členů předsednictva. Kromě toho na jednání konaném 2. 8. 2017 se všichni přítomní členové statutárního orgánu jednoznačně přihlásili k pravosti podané žádosti o dotace, jelikož její poskytnutí bylo v zájmu celé chovatelské obce. Ačkoli toto vyjádření nemělo formálně podobu souhlasu podle § 440 občanského zákoníku, na jeho pravosti to ničeho nemění a ostatně ani zástupce žalovaného na jednání takovou formu nevyžadoval. Právě K. R. byl žalovaným na jednání pověřen realizací dohody o dalším postupu, tudíž jej nepochybně vnímal jako osobu oprávněnou za žalobce jednat. Závěrem žalobce uvedl, že výpadek dotace za rok 2017 by pro něj jako neziskovou organizaci s 20letou tradicí a stovkami členů byl fatální a poškodil by stovky chovatelů.

V. Posouzení věci městským soudem

12. Městský soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně městský soud vycházející ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal na základě podané žaloby napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
13. Městský soud rozhodl podle § 51 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť ani jeden z účastníků s tímto postupem po poučení soudem nevyjádřil nesouhlas, a dále též vzhledem k důvodům zrušení napadeného rozhodnutí, jak odůvodní níže.
14. Napadeným rozhodnutím byl zamítnut žalobcův rozklad proti 13 rozhodnutím žalovaného o nepřiznání dotace ve smyslu zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (dále jen „rozpočtová pravidla“). Dotací se ve smyslu § 3 rozpočtových pravidel rozumí peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel. Podstatným charakteristickým rysem každé dotace je její povinná účelovost, která musí být dodržena. Rozpočtová pravidla v § 2 stanoví, že na dotaci není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.
15. O (ne)poskytnutí dotace rozhoduje poskytovatel na základě žádosti. Vydáním rozhodnutí vzniká podle ustálené judikatury mezi poskytovatelem a příjemcem dotace veřejnoprávní vztah (usnesení zvláštního senátu pro rozhodování některých kompetenčních sporů dle zákona č. 131/2002 Sb. č. j. Konf 14/2010 - 8 ze dne 7. 5. 2010). Poskytování dotací ze státního rozpočtu je činností spadající do oblasti veřejné správy, konkrétně do oblasti veřejných financí; poskytovatel je vůči příjemci dotace v postavení správního orgánu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Afs 270/2015 - 48 ze dne 18. 4. 2017).
16. Podle § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel účinných v rozhodné době se na rozhodnutí o poskytnutí dotace (návrtné finanční pomoci) vydané dle odstavce 4 téhož ustanovení

nevztahují obecné předpisy o správním řízení a je vyloučeno jeho soudní přezkoumání. Z tohoto ustanovení judikatura opakovaně dovodila, že „na rozhodnutí, jimiž poskytovatel žádosti nevyhověl (resp. pokud vyhověl jen částečně, v rozsahu částečného nevyhovění), se obecné předpisy o správním řízení vztahují a není vyloučeno jejich soudní přezkoumání (§ 14 odst. 5 a contrario). [...] Rozhodnutí, jímž poskytovatel dotační žádosti nevyhověl, je totiž s to citelně zasáhnout do právní sféry žadatele, a to nejen do práva vlastnického (jehož součástí je i legitimní očekávání určité majetkové hodnoty), nýbrž i jiných ústavně chráněných práv.“ (Rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ads 83/2014 - 46 ze dne 30. 9. 2015, rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 161/2018 - 40 ze dne 25. 10. 2018.) Z uvedeného vyplývalo mimo jiné to, že proti rozhodnutí o nepřiznání dotace bylo přípustné odvolání, případně rozklad.

17. S účinností od 1. 1. 2018 byla citovaná ustanovení rozpočtových pravidel změněna novelou č. 367/2017 Sb. tak, že ustanovení § 14 odst. 5 bylo ze zákona vypuštěno a vztah ke správnímu řádu byl nově upraven zařazením § 14q zákona, podle něj „[v] řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se nepoužije ustanovení § 37 odst. 3, § 41, § 45 odst. 2 a 4, § 71 odst. 3, § 80 odst. 4 písm. b) až d), § 140 odst. 2 a § 146 správního řádu“ (odst. 1) a „[p]roti rozhodnutí poskytovatele není přípustné odvolání ani rozklad. Obnova řízení se nepřipouští. Přezkumné řízení se nepřipouští, s výjimkou postupu podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu“ (odst. 2). Novelizovaná úprava se však podle přechodných ustanovení nevztahuje na řízení o žádostech podaných před účinností novely (čl. II odst. 1 zákona č. 367/2017 Sb.). Ministr tedy postupoval správně, když žalobcovo podání vyhodnotil a projednal jako rozklad proti rozhodnutím o nepřiznání dotace.
18. Všechny předmětné žádosti byly podány v rámci dotačních programů 2.A (Udržování a zlepšování genetického potenciálu vyjmenovaných hospodářských zvířat) a 9.A (Speciální poradenství) obsažených v Zásadách, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotací pro rok 2017 na základě § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství (dále jen „Zásady“). Podle části A bodu 1 písm. a) Zásad „dotaci lze poskytnout osobě (dále jen ‚žadatel‘), která splňuje níže uvedené podmínky a podmínky uvedené u jednotlivých programů,“ a podle písm. g) „žadatel dokládá v žádosti o dotaci (dále jen ‚žádost‘) své identifikační údaje dle závazného vzoru uvedeného v příloze včetně čestného prohlášení a dále údaje a informace uvedené u jednotlivých programů v odstavci ‚Obsah žádosti‘ a v příslušných tabulkách. Žadatel je povinen úplně a pravdivě uvést své údaje. Výpis z obchodního rejstříku (případně jiný doklad o registraci k podnikání ve vztahu k předmětu dotace), doklad o vlastnictví nemovitosti podle katastru nemovitostí, výpis z LPIS, výpis z IZR je možno doložit výpisem pořízeným dálkovým přístupem, na kterém žadatel svým podpisem potvrdí správnost uvedených údajů v souladu s bodem 2. a).“ Podle části A bodu 3 písm. a) Zásad „dotaci MZe poskytne, jestliže žádost i žadatel splňují podmínky a lhůty stanovené Zásadami. Žádosti u jednotlivých dotačních programů se projednávají podle pořadí, v jakém byly zaregistrovány na SZIF,“ a podle písm. d) věty první „dojde-li MZe k závěru, že podmínky pro poskytnutí dotace nejsou splněny, sdělí to písemně žadateli spolu s důvody, pro které nelze dotaci poskytnout.“
19. Ačkoli Zásady ve své části A bodu 3 písm. k) uvádějí, že „na podávání a vyřizování žádostí se nevztahují obecné předpisy o správním řízení,“ jedná se – jak městský soud shora vyložil – mezi žadatelem a poskytovatelem dotace o veřejnoprávní vztah, na nějž musejí dopadat základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v §§ 2 až 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jež se podle § 177 správního řádu použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu

odpovídající těmto zásadám neobsahuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 226/2015 - 39 ze dne 17. 12. 2015).

20. Při vyřizování žádostí o poskytnutí dotace tak byl správní orgán vázán mimo jiné zásadou součinnosti s dotčenými osobami (resp. zásadou dobré správy), vyjádřenou v § 4 správního řádu. Podle § 4 tohoto zákona je veřejná správa službou veřejnosti (odst. 1 věta první). Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné (odst. 2). Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy (odst. 4).
21. Nejvyšší správní soud k chápání této zásady např. v rozsudku č. j. 6 Ads 157/2011 - 56 ze dne 10. 5. 2012 konstatoval: *„Mezi základní zásady, které ukládá správní řád pro činnost správních orgánů, patří podle § 4 správního řádu to, že veřejná správa je službou veřejnosti. Podle § 8 správního řádu správní orgány vzájemně spolupracují v zájmu dobré správy. Konkrétní vyjádření těchto zásad spočívá v povinnostech poskytnout dotčeným osobám přiměřená poučení o jejich právech a povinnostech, odpovídající jejich zdravotnímu stavu a schopnostem, pomoci odstranit rozpory bránící řádnému projednání a rozhodnutí věci, pomoci napravit vady podání, vyřídit věci bez zbytečných průtahů či volit takový postup, který co nejméně zatíží osoby dotčené činností správních orgánů.“* Stejně tak komentářová literatura uvádí, že *„[v] § 4 je vyjádřena zásada dobré správy, která má velký význam pro vztah správního orgánu a účastníků řízení. Pod dobrou správou lze však spatřovat nejen spolupráci správního orgánu s účastníky řízení, ale rovněž vzájemnou spolupráci mezi správními orgány navzájem, která je vyjádřena v § 8 odst. 2. Z této zásady plyne například povinnost správního orgánu pomoci odstranit nedostatky podání [...]. Toto ustanovení se týká poučovací povinnosti, jejíž rozsah je třeba zvážit s ohledem na dané řízení, okolnosti i dotčenou osobu.“* (Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D. Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019.)
22. Z obsahu správního spisu městský soud zjistil, že všech 13 žádostí bylo podáno 1. 6. 2017 v listinné podobě (nikoli prostřednictvím datové schránky), byly opatřeny otiskem žalobcova razítka a podepsány K. R., u jehož jména byla uvedena funkce „místopředseda“. K žádosti bylo přiloženo mimo jiné čestné prohlášení, v němž K. R. prohlásil, že veškeré jím uvedené údaje jsou pravdivé. Další přílohou byl výpis ze spolkového rejstříku týkající se žalobce ze dne 30. 5. 2017, v němž byl K. R. uveden jako místopředseda předsednictva se dnem vzniku funkce i členství 13. 4. 2012 a v němž byl uveden tento způsob jednání spolku: *„Jménem předsednictva jedná a podepisuje předseda nebo místopředseda nebo pověřený člen předsednictva.“*
23. Součástí správního spisu je dále prezenční listina z jednání konaného 2. 8. 2017 z iniciativy Ing. J. Š., náměstka sekce zemědělských komodit, zahraničních vztahů a ekologického zemědělství, na téma „Situace ve Svazu chovatelů českého teplokrevníka, z.s.“, jehož se účastnili m. j. zástupci žalovaného, K. R., tehdy zapsaný v rejstříku spolků jako místopředseda žalobcova předsednictva, a JUDr. Ing. J. S., CSc., nynější předseda žalobcova předsednictva. Na tomto jednání bylo přijato usnesení žalobcova předsednictva ve složení tehdy zapsaném ve spolkovém rejstříku, jež pověřilo *„svého místopředsedu K. R. ke svolání členských schůzí spolku, na jejichž programu bude výhradně volba delegátů pro Konferenci za účelem volby všech orgánů spolku.“* Jednání bylo zřejmě svoláno v návaznosti na podané žádosti o poskytnutí dotace, v prezenční listině ani přijatém usnesení však není zachycena žádná zmínka o tom, že žádosti měly být podány neoprávněnou osobou, a to ani ze strany žalovaného, ani jiných přítomných osob.

24. Přípisem ze dne 11. 10. 2017 žalovaný bez bližšího odůvodnění a na základě části A, bodu 1, písm. i) Zásad („pro objektivní posouzení žádosti si MZe může vyžádat doplňující údaje a doklady“) vyzval žalobce „k doplnění podaných žádostí na dotační programy“ o několik dokumentů, mimo jiné o současný platný originál výpisu ze spolkového rejstříku a o ověřené kopie dokladů vztahujících se k soudním řízením týkajícím se žalobcových vnitřních poměrů, a to do 25. 10. 2017. Ve výzvě není uvedeno, za jakým účelem žádá žalovaný tyto listiny předložit, jaké skutečnosti jimi mají být prokázány a co se stane, pokud žalobce výzvu oslyší.
25. Na tuto výzvu obdržel žalovaný dvě odpovědi, jednu (z 24. 10. 2017) podepsanou K. R. jakožto žalobcovým místopředsedou, druhou (z téhož dne) podepsanou JUDr. Ing. J. S., CSc., jakožto žalobcovým předsedou. Obě podání obsahovala požadované dokumenty spolu s vysvětlením, oč v jednotlivých soudních řízeních jde a že dosud nejsou pravomocně skončena, jakož i aktuální výpis ze spolkového rejstříku stejného obsahu, jaký byl přiložen k žádostem o poskytnutí dotace. Žalovaný následně rozhodl o neposkytnutí dotací shora uvedenými rozhodnutími.
26. Rozhodující v posuzované věci je to, zda byly žádosti o poskytnutí dotace podepsány osobou oprávněnou tak za žalobce učinit, a pokud toto nebylo možno jednoznačně určit, zda žalovaný postupoval při odstraňování popsanych nejasností v souladu se zákonem.
27. Pro údaje zapisované do veřejných rejstříků, upravených zákonem č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů (dále jen „zákon o veřejných rejstřících“), mezi něž se řadí rovněž spolkový rejstřík (§ 1 odst. 1 zákona), platí principy formální publicity (§§ 3 až 7 zákona) a materiální publicity (§§ 8 až 10 zákona), jak správně uvádí žalobce. Podle § 8 zákona proti osobě, která právně jedná důvěřujíc údajem zapsanému do veřejného rejstříku, nemá ten, jehož se zápis týká, právo namítnout, že zápis neodpovídá skutečnosti (odst. 1). Údaje a obsah listin, jejichž zveřejnění zákon ukládá, může zapsaná osoba namítat vůči třetím osobám až od okamžiku jejich zveřejnění, ledaže by prokázala, že třetí osobě byly známy dříve; těchto údajů a obsahu listin se však zapsaná osoba nemůže dovolávat u jednání uskutečněných do šestnáctého dne po zveřejnění, jestliže třetí osoba prokáže, že o nich nemohla vědět (odst. 2).
28. Samotný princip materiální publicity však žalovanému neukládá přijmout za všech okolností podání podepsané osobou, jež byla k tehdejšímu datu zapsána ve spolkovém rejstříku jako osoba oprávněná žalobce zastupovat. U zápisu členů orgánu spolku má totiž zápis ve veřejném rejstříku pouze deklaratorní povahu, a zároveň platí, že „[t]řetí osoby se mohou vždy dovolat nezveřejněných údajů a obsahu listin, neodnímá-li jim skutečnost nezveřejnění účinnost“ (§ 8 odst. 3 zákona o veřejných rejstřících).
29. Pokud by tedy údaje o členech statutárního orgánu zapsané ve spolkovém rejstříku neodpovídaly skutečnosti, žalovaný by nemusel přijmout žádost podepsanou členem statutárního orgánu, jenž je sice jako takový zapsán ve spolkovém rejstříku, avšak jeho funkce již zanikla, a mohl by takovou žádost považovat za podanou neoprávněnou osobou, resp. byl by oprávněn vyzvat žadatele k doložení toho, kdo je oprávněn jej zastupovat, anebo toho, zda je daná osoba k podpisu žádosti za něj oprávněna. Z takové výzvy by však vzhledem k popsáním základním zásadám činnosti správních orgánů muselo jednoznačně vyplývat, jaké nedostatky žalovaný v podané žádosti spatřuje a jakým způsobem má žalobce postupovat, aby mohla být žádost věcně projednána.

30. Ze správního spisu je jednoznačně zřejmé, že v letech 2016 a 2017 docházelo v rámci žalobce ke sporu mezi dvěma členskými skupinami – zjednodušeně lze uvést, že představitelem jedné z těchto skupiny byl K. R., představitelem druhé z nich JUDr. Ing. J. S., CSc. – zejména o složení některých žalobcových orgánů (včetně předsedy předsednictva) a o oprávnění některých členů těchto orgánů (např. zda je místopředseda předsednictva K. R. oprávněn k přístupu k žalobcovu bankovnímu účtu nebo k přebírání jeho pošty), jejichž důsledkem bylo zpochybnění průběhu a výsledků některých členských schůzí u soudu. Z obsahu správního spisu nicméně nevyplývá, že by bylo zpochybněno oprávnění K. R. jakožto zapsaného místopředsedy předsednictva zastupovat žalobce navenek. Takovému závěru nesvědčí ani zápisy z jednání konaného z iniciativy žalovaného dne 2. 8. 2017, ani pozdější podání, jež žalovaný od různých osob obdržel, a to včetně reakcí na výzvu z 11. 10. 2017: v nich se naopak oba názorové proudy k podané žádosti přihlásily a doložily žalovanému požadované listiny. Z hlediska řízení o žádosti se tato podání lišila zejména v tom, na jaký účet by měly být dotace v případě svého poskytnutí vyplaceny, tato otázka však nikterak nesouvisí s oprávněním K. R. žádosti za žalobce podat.
31. Avšak ani pokud by o tomto oprávnění skutečně existovaly pochybnosti, nebylo by možno považovat postup žalovaného za zákonný, neboť žalobce s těmito pochybnostmi řádně neseznámil a nedal mu příležitost, aby předložil důkazy dokládající, že žádosti byly podány osobou oprávněnou. Z výzvy žalovaného vůbec nevyplývá, že považoval žádosti za podané neoprávněnou osobou: není v ní uveden výslovný požadavek na doložení toho, že K. R. byl nadále místopředsedou žalobcova předsednictva, ani toho, kdo byl v dané době oprávněn žalobce navenek zastupovat. Takový účel výzvy nemohl žalobce dovodit ani z okolností jejího vydání, jelikož samotné podání žádostí do té doby nikdo nezpochybnil a na jejich řádném podání se shodovala obě názorová křídla působící uvnitř žalobce. Na základě okruhu žalovaným požadovaných dokumentů se mohl žalobce domnívat, že si žalovaný chtěl před rozhodnutím o poskytnutí dotací doplnit obrázek o aktuálním stavu soudních sporů týkajících se žalobce, např. s ohledem na to, na který bankovní účet má dotace vyplatit, nelze z nich však vyčíst pochybnosti o tom, zda byly žádosti podány oprávněnou osobou. V případě hrozby následků pro žadatele natolik závažných, jako zamítnutí žádostí o poskytnutí dotace nepochybně je, přitom je třeba trvat na tom, aby poskytovatel dotace svůj požadavek na doplnění anebo odstranění vad žádostí formuloval srozumitelně a jednoznačně. Pakliže tak neučinil, nemohl je posléze z tohoto důvodu zamítnout. Na tomto místě je třeba připomenout, že žalobce výzvě k doplnění žádostí plně vyhověl a veškeré dokumenty žalovanému ve stanovené lhůtě předložil, a to včetně aktuálního výpisu ze spolkového rejstříku, v němž byl K. R. jako místopředseda předsednictva zapsán.
32. Za popsané situace nelze klást žalobci k tíži, že žalovanému k výzvě z 11. 10. 2017 nepředložil zápis z konference konané 29. 6. 2016, na níž měl být K. R. opětovně zvolen do funkce místopředsedy předsednictva, jelikož po něm nelze spravedlivě požadovat, aby z výzvy žalovaného vyvodil, že žalovaný K. R. za místopředsedu předsednictva nepovažoval.
33. Městský soud shrnuje, že žalovaný rozhodl o neposkytnutí dotace na základě toho, že žádosti údajně podala osoba bez oprávnění tak za žalobce učinit, v rozporu se zákonem, jelikož žalovaný dříve v rozporu se zásadou součinnosti s dotčenými osobami nedal žalobci

příležitost, aby jeho pochybnosti rozptýlil, tedy aby prokázal, že K. R. byl i v době podání žádostí oprávněn žalobce navenek zastupovat.

VI. Závěr a náklady řízení

34. Na základě shora uvedeného shledal městský soud žalobu důvodnou a zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, vraceje zároveň věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Jelikož žádosti byly zamítnuty bez svého věcného posouzení pro jejich domnělé podání osobou neoprávněnou, považoval městský soud za vhodné zrušit rovněž prvostupňová rozhodnutí žalovaného o žalobcových žádostech (§ 78 odst. 3 s. ř. s.). V následujícím řízení žalovaný opětovně posoudí, zda žalobcovy žádosti splňují veškeré požadované náležitosti, a pokud tomu tak bude, posoudí je z věcného hlediska, jsa vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.)
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto má právo na náhradu nákladů, které v řízení před soudem důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Žalobcovy náklady v řízení před soudem sestávaly výlučně ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu